

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/32/2023
Identifikačné číslo spisu: 3121011559
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:3121011559.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obvinenému K. C. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného K. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. decembra 2022, sp. zn. 2To/37/2022 a rozsudku Okresného súdu Trenčín z 24. februára 2022, sp. zn. 0T/140/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie K. C. odmieta.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 24. februára 2022, sp. zn. 0T/140/2021, bol obvinený K. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27. decembra 2021 v čase o 01.25 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz, EČV: K.-XXXEI, ktorého vlastníkom je spoločnosť O. I., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. X., C. XXXXX/XXXA a držiteľom vozidla je spoločnosť A. - A. I., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom na adrese: K., O.. J. XXX/XX a to v meste Dubnica nad Váhom po ulici Kollárovej a následne odbočil na ul. Štúrova smerom k závodu ZVS, kde bol na križovatke ulíc Štúrova a Hurbanova predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Trenčín, následne bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti požitia alkoholu pred jazdou, ktorú odmietol vykonať, následne bol hliadkou vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, čo najskôr neodmietol, následne po presune do Fakultnej nemocnice v Trenčíne sa obvinený počas vyšetrenia odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho

zdravie, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/32/2009 z 20. júla 2009, právoplatným 20. júla 2009 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podľa § 289 odsek 1 písm. b) Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/106/2013 zo 16. septembra 2013, právoplatným 1. októbra 2013, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Za tento trestný čin bol K. C. odsúdený podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 3, ods. 5 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obvinenému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie.

Proti rozsudku Okresného súdu Trenčín z 24. februára 2022, sp. zn. 0T/140/2021, podal obvinený čo do výroku o treste zákazu činnosti odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 8. decembra 2022, sp. zn. 2To/37/2022, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

II.

Dovolanie a vyjadrenie k nemu

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne a rozsudku Okresného súdu Trenčín podal obvinený K. C. dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu.

Dovolanie obvinený K. C. odôvodnil ustanovením § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku dovolaním napadol aj konanie na súde prvého stupňa, nakoľko vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je podľa dovolateľa naplnený vtedy, pokiaľ súd pri ukladaní trestu, v tomto prípade trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie nepostupoval v súlade so zákonom, a uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie aj napriek tomu, že uloženie takéhoto trestu je v rozpore s prechodnými ustanoveniami k úpravám účinným od 1. novembra 2011 podľa § 438d Trestného zákona.

Dovolateľ zdôraznil, že ani v jednom z predchádzajúcich odsúdení, na ktoré prvostupňový súd a aj odvolací súd poukazoval, nikomu nespôsobil žiadne zranenie, a dokonca ani majetkovú ujmu. Aj z tohto dôvodu považuje uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie za neprímerane prísny, a uložený mimo zákonom stanovenej sadzby.

Na základe týchto skutočností dovolateľ žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby:

- 1.) Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 24. februára 2022, sp. zn. 0T/140/2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 8. decembra 2022, sp. zn. 2To/37/2022, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v jeho neprospech.
- 2.) Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/140/2021, ako aj uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/37/2022.
- 3.) Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor vo vyjadrení sa k dovolaniu uviedol, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku, pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takeého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Obvinený ako dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. S poukazom na tvrdenia obvineného prokurátor uviedol, že v predmetnej trestnej veci odvolací súd postupoval dôvodne, zákonne, keď odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zamietol.

Výkonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci bolo podľa prokurátora nepochybne preukázané, že obvinený K. C. bol v minulosti rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 20. júla 2009, sp. zn. 1T/32/09, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Taktiež trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo 16. septembra 2013, sp. zn. 2T/106/13, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. S ohľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že oba uložené tresty v napadnutom rozsudku okresného súdu sú konformné s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, ods. 4 Trestného zákona a s naplnením individuálnej aj generálnej prevencie pôsobiť na obvineného i na ostatných členov spoločnosti - potencionalných páchatel'ov trestnej činnosti takeého charakteru. A sú tiež dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obvineného spoločnosťou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného K. C. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

III.

Konanie o dovolaní

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané K. C. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku).

Vo vzťahu k výroku o treste bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté, hoci rozhodnutiu odvolacieho súdu predchádzalo vyhlásenie o vine

obvineného. Najvyšší súd však zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť, nakoľko je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zjavné, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Pred samotným vysporiadaním sa s konkrétnymi uplatnenými námietkami obvineného sa žiada vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zjavné z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Trestného poriadku). Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý dôvod bol do Trestného poriadku doplnený novelou č. 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011).

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený videl v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, pričom námietky obvineného špecifikované v podanom dovolaní smerujú proti výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie.

Vo vzťahu k uplatneným námietkam obvineného najvyšší súd tiež uvádza, že pri ich preskúvaní bol limitovaný ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, keďže v posudzovanej trestnej veci okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a zároveň rozhodol, že dôkazy súvisiace s priznaným skutkom nevykoná, ale vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Obvinený nepodal a ani nemohol podať v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku proti výroku o vine riadny opravný prostriedok, a ani nedošlo k zmene tohto výroku v jeho neprospech na podklade odvolania prokurátora.

Vyššie prezentované závery však neplatia vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného smerujúcim proti výroku o treste, proti ktorému obvinený riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo krajským súdom rozhodnuté, podal. Vo vzťahu k tomuto výroku je obvinený bezpochyby osobou oprávnenou na podanie dovolania, a najvyšší súd preto v uvedenom rozsahu pristúpil k posúdeniu, či obvineným uplatnené námietky smerujúce k výroku o treste zodpovedajú dovolaciemu dôvodu, ktorý bol oprávnený použiť, a či tieto boli splnené, resp. preukázané.

K argumentom dovolateľa najvyšší súd uvádza, že obvineným už v odvolaní namietaná neprimeraná prísnosť uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nebola ani podľa názoru krajského súdu vôbec dôvodná. Keďže, ako dovolací súd zdôraznil: „trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie predstavuje najzávažnejší zásah do práva obžalovaného viesť motorové vozidlá, ktoré doposiaľ deklarovali ním splnené zákonné podmienky pre ich legálne vedenie. Túto skutočnosť, ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd správne neopomenul, keď iba mechanicky neukladal takýto, svojou povahou výnimočný trest, pokiaľ ide určitú ľudskú činnosť, čo deklaruje skutočnosť, že u obžalovaného, ktorý formálne naplnil zákonné podmienky v ustanovení § 61 odsek 5 písm. a) Trestného zákona okresný súd správne prihliadol aj na prechodné ustanovenie v Trestnom zákone - § 438d (pri celkom správnom postupe mal túto skutočnosť okresný súd vyjadriť aj v napadnutom výroku o

uloženom treste zákaze činnosti). Obžalovaný K. C. bol totiž doposiaľ dvakrát právoplatne odsúdený s tým, že mu bol ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu (Okresný súd Trenčín sp. zn. 1T/32/2009 a 2T/106/2013), pričom v jednom prípade ide o odsúdenie pred 1. novembrom 2011. Aj keď v oboch prípadoch ide o už zahladené odsúdenia, tieto však s poukazom na ustanovenie § 61 odsek 7 Trestného zákona netvorí zákonnú prekážku pre uloženie „výnimočného“ trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, čo mal okresný súd taktiež pri úplne správnom postupe tiež vyjadriť v napadnutom výroku o uložení predmetnom treste zákaze činnosti. Na druhej strane okresný súd nemal uvádzať aj odsek 3 ustanovenia § 61, pretože podľa tohto ustanovenia predmetný trest zákazu činnosti neukladal. Všetky uvedené a vytknuté nedostatky však nemali v konečnom dôsledku zásadný vplyv na inak správny výrok o uložení treste zákaze činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a preto nebol daný nevyhnutný dôvod k jeho náprave v uvedenom smere v odvolacom konaní. Obžalovaný neprímeranosť takto uloženého predmetného trestu zákazu činnosti odôvodňoval svojimi osobnými pomermi a s poukazom na to, že takto uložený trest postihne aj jeho rodinu. Je zrejme, že obžalovaný tým, že mu bude už na doživotie znemožnené viesť motorové vozidlá, nebude môcť priamo zabezpečovať prepravu svojim osobám blízkym tak ako na to poukazoval. Na druhej strane však obžalovanému nič nebráni, aby túto potrebu obstaral aj iným spôsobom (zabezpečil im prepravu hoci i svojim motorovým vozidlom, ktoré bude viesť iná osoba, prípadne využije individuálnu osobnú prepravu osobnou taxislužbou, sociálnym taxíkom a podobne). V prípade svojej sestry s potrebou prepravy jej detí (obžalovaný neuvádzal, že jej deti trpia vážnymi pohybovými ťažkosťami) tiež pripadá do úvahy, že túto môže zabezpečiť i jej súčasný partner, keďže obžalovaný uvádzal, že v súčasnej dobe žije vo vzťahu. V súhrne je potrebné zdôrazniť, že v prípade tohto druhu trestu nejde o taký eventuálny negatívny dopad na osoby blízke páchatel'a tak, ako je tomu v prípade ukladania trestu odňatia slobody, pretože aj v posudzovanom prípade nie sú absolútne nedosiahnuteľné vhodné riešenia prepravy matky obžalovaného a detí sestry obžalovaného. Okresný súd pritom správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ preukázateľne opakovane, viackrát, celkovo až 15-krát postihovaný za priestupky na úseku v cestnej premávke, najmä z dôvodu prekročenia dovolenej rýchlosti a v hodnotení jeho osoby ako vodiča motorových vozidiel v rámci cestnej premávky z hľadiska disciplinovanosti ide preto skôr o nedisciplinovaného vodiča. Odvolaciemu súdu neuniklo pozornosť, že obžalovanému už bola daná šanca na svoju nápravu, pokiaľ ide o plnenie si svojich povinností vodiča motorových vozidiel, keď mu Okresný súd Trenčín v konaní pod sp. zn. 2T/106/2013 uložil právoplatne trestným rozkazom trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu iba na samej dolnej hranici jedného roka, čo podľa názoru odvolacieho súdu išlo o celkom neprímeraný a mierny trest, vzhľadom na skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil iba krátko po uplynutí skúšobnej doby podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v predchádzajúcom jeho trestnom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1T/32/2009, kde mu bol pôvodne uložený takýto trest na dobu 2 roky a 6 mesiacov za totožnú trestnú činnosť. Obžalovaný si však celkom zrejme nevzal dostatočné ponaučenie z týchto odsúdení a hlboko podcenil riziko hrozby uloženia takéhoto trestu na doživotie v budúcnosti.“

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 5 Trestného zákona súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin

- a) ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený, alebo
- b) usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku.

Podľa § 61 ods. 7 Trestného zákona na ukládanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá

vplyv zahladenie odsúdenia.

Podľa § 438d Trestného zákona ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo neprimerane prísne.

Správne preto postupovali okresný i krajský súd, keď pri svojom rozhodovaní prihliadali aj na predchádzajúce odsúdenia obvineného. Takýto postup s poukazom na vyššie uvedené nie je nedovoleným rozširovaním podmienok trestnosti, ani nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 61 ods. 5 Trestného zákona, ako to prezentoval obvinený v podanom dovolaní. Súd oboch stupňov sa argumentami obvineného ohľadom trestu zákazu činnosti podrobne zaoberali, vrátane toho, že v prvom prípade išlo o odsúdenie pred 1. novembrom 2011, avšak v prípade druhého odsúdenia obvineného za identický trestný čin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona bol tento spáchaný po 1. novembri 2011 (konkrétne dňa 7. marca 2013). V jeho prípade však nezistili žiadne mimoriadne okolnosti, pre ktoré by uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu na doživotie bolo neprimerane prísne.

Možno preto uzavrieť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného K. C. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, nakoľko neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.